

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3416/2019
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитар Иванов, адвокат из ..., против туженог ЈП „Нови Дом“ из Враћа, чији је пуномоћник Александар Кнежевић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2348/18 од 21.05.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2348/18 од 21.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Враћу П1 824/17 од 13.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број ... од 13.04.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да га врати на рад и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2348/18 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена делимична пресуда Основног суда у Враћу П1 824/17 од 13.06.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на одређено време код туженог на пословима ... . Тужилац је уговором о раду од 27.02.2017. године, засновао радни однос на одређено време за период до 26.02.2019. године на радном месту ..., због повећаног обима посла. Решењем туженог број ... од 13.04.2017. године, тужиоцу је отказан уговор о раду на одређено време од 27.02.2017. године, због смањења обима посла на радном месту на коме је запослени распоређен пре истека рока на који је заснован (због завршетка грејне сезоне 15.04.2017.године), као и због тога што тужилац не испуњава услове за то радно место у погледу степена и врсте стручне спреме прдвиђених Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у ЈП „Нови Дом“ Врање, (по занимању је ...). Тужиоцу је радни однос престао 19.04.2017. године. Након што је тужиоцу престао радни однос послове на које је тужилац био распоређен наставили су да обављају запослени на неодређено време који су имали одговарајуће квалификације, па су поред послова руковаоца централног грејања обављали и послове старања о исправности котлова и рада подстаница за шта тужилац нема положен испит.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, налазећи да је тужени доказао да је дошло до смањења обима послова на радном месту на коме је тужилац био распоређен, односно да је постојао оправдани разлог за отказ уговора пре истека времена на који је заснован.

Одредбом члана 37. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 25/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) предвиђено је да се уговор о раду може закључити на одређено време ради заснивања радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја за време трајања тих потреба. Послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива на период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (члан 37. став 2). Према члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Одредбом члана 175. став 1. тачка 4. Закона о раду-ЗОР прописано је да радни однос престаје отказом уговора о раду од стране послодавца или запосленог.

Наиме, тужени је отказао уговор о раду на одређено време тужиоцу због смањења обима посла на радном месту ..., (на коме је он радио), због престанка грејне сезоне, који престанак је узроковао смањење обима посла, па су били испуњени услови

прописани законом за давање отказа по основу који је наведен у решењу о отказу. Овако заснован радни однос тужиоца (на одређено време) могао је престати истеком рока који је одређен у самом уговору, али и раније јер је завршен посао за који је тужилац ангажован (престала грејна сезона). По доношењу оваквог решења 13.04.2017. године, послове радног места ... наставили су да раде запослени на неодређено време који су имали одговарајуће квалификације и поред овог посла обављали и послове старања о исправности котлова и рада подстаница, за шта тужилац нема положен испит.

Нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права. Решење о отказу је законито јер је код туженог дошло до промена које су довеле до смањења обима посла (на радном месту ...) на ком је тужилац радио у односу на време кад је са тужиоцем закључио уговор о раду, односно тужени је доказао постојање промена код послодавца као оправданог разлога за доношење побијеног решења о отказу. При том, тужилац чињенице да престанак грејне сезоне узрокује смањење обима посла, као и да нема одговарајућу стручну спрему и радно искуство за послове на којима је радио, није оспоравао.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан, неоснован је његов захтев за враћање на рад и распоређивање, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је о њима одлучено као у ставу другом изреке ове одлуке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић